

Liber . II.

Dist . II . Ca . XV .

Qui etiam desiderat non tristari sed frequenter in animo gaudere sinteat bene vivere. In hugo te sanctovictore. Vis nunquam esse tristis bene vine, bona vita semper gaudiū habet. nec etiā obmit tendū est bonū opus propter aliquā negligentiam aut desidiam nostrā. ne patinat mentē invictimo examine gemere et pro rōpe inutiliter sine fructu spūali expenso lugere. De hoc beatus bernardus lamentando sic dicens. O dñe deus quod rōpa effluxerunt in quibz sine fructu ut aspicio viri. quō corā te subsistam. quō ad te levare potero faciē me am in illo magno et terribili examine. quā numerari iussis. omnes dies meos querens fructum meum. O dñe cur intermisī villo rōpe versari te in corde meo corā mēti amplecti. in tua dulcedine delectari oīa interiora mea vbi tunc erant quā tecū non erant. cū habes a te omnis creatura quicquid habet desiderabile laudabile aut delectabile. Hoc beatus bernardus. Sed et hoc notwithstanding quod in opibz bonis quisque humilitatem habere debet et illa attribuerē debet gratie diuine. peccata aut sibi ascribere. Unde aug. in libro de virtutibz domini. Causa oīa cristiane supbia. licet emī sanctorū imitatorū sis. totum semper gratie deputa. Qui anteēt aliquid gracie in te dei non tuū meritū fuit. ipius ergo rotum deputa pietati quod aut peccator est tue iniquitati ascribe. Esto accusator tuus et ille erit indultor omnem crimen quod facimus vel peccatum est nostra negligencie et omnis virtus et sanctitas dei est indulgentie conuersi ad deum. Iec Augusti. Magna namque virtus est bona actio cum humilitate. pro hoc enim reddit homo diuinus. Unde dicit Isaac abbas. Bona opatio est humilietas hominem deū faciens super terras. Igis laborādum est ut in bonis opibz

que gerimus: humilitatē cordis semper habeamus et cū bona opera nostra ad noticiam aliorū puerent gloriam dei et edificationē proximorū pro hoc non nostram vanam gloriam requiriānae meritū nostrū apud deū ppter hmoī stultam vanitatem amittamus. Unde beatus aug. in libro de verbis domini. Quisquis iravult videri ab hominio opera sua. ut ille glorificeret a quo ea que in illo videntur accepit. et sic ad imitandum bonum idē ipsi qui videntur prouertur. vere eius lumen lucet corā hoīto. quod lux te illo caritatis radiat. non subbie fumus euomif et in eo caner. ne iusticiā suam faciat coram hoīto. ut vī deā ab eis. quod nec suam deputat illam iusticiā. hec aug. Bona ergo opa et summa diligentia exerceamus. ne per hoc quod agimus vanam gloriam regnemus. sed oīa in gloria dei agere sumeamus ut pro bonis nostris actiōibz vitam eternā possidere valeamus.

Dicitur filius.
Ost diuersop̄ operū bonorū tam interiorū quam exteriorū informatioē. nunc etiam de virtute pseuerantie cupio edoceri.

Ca . XV . Pater .
Sire debes quod postquam omnium virtutū adeptus quis fuerit principium. nondū tū in conspectu dei apparet glorioſus. nisi virtutum consummatrix affit. videlicet perseverantia. quia nullus omnino mortal is quantumcumque perfectus laudandus est in vita sua. nisi prius hoc bono inchoatum. bono et felici fine cludatur. Est emī pseuerantia finis ac consummatio virtutum. parū emī valet fuisse religiosus. fuisse humile patientē fuisse deo

Liber II.

Dist. II. Ca. XV.

tum & primum deum dilexisse. & certas virtutes habuisse nisi adesset per seuerantia. Cum enim oes virtutes curvant. sola pseuerantia accipit braviu. qz no ille qui incepit. sed qui pseuerat uerit in bonis operibus hic erit saluus. Un dicit hugo. Inchoata virtus non potest nisi ad finem pducat. Et ideo pseuerantia valde necessaria nobis est ut in bono qd per dei grām recte inchoam. pstanter vsg ad finē pseueremus. Ixc hugo. Ipsa namqz pseuerātia virtus est multū laudabilis. qz est nutrix ad meritū. pstantie filia. & pugnaculum sanctitatis. sine quo nemo poterit deū videre. De cuius etiā pmentarōe beatus ber. Perseuerantia est unica regia filia. finis virtutū. earūqz psumma. totius boni repositoriu. & virtus si ne qua nullus videbit deū. absqz victoria em nec qui pugnat victoriam. nec palmae victor psequif. vigor est virtus. nutrix ad meritum. mediatrix ad premiū. soror patie. pstantie filia. amica pacis. amicicia p nodus. vnaminitatis vinculū. fanceitatis. pugnaculu. tolle perseuerantia nec obsequiu. mercedē hz. nec beneficium grām. nec laudem fortitudo. sola ē cui eternitas redidit. vel potius que eternitati hominē reddit. dicente dñō. Qui pseuerantur vsg in finē saluus erit. Ixc bernar. Debet ergo homo se in bono & primum uincere. nona prioribz supradete. ne ptingat enī in bonis ac virtuosis actiōibz torpescere & deficere. Un̄ beatus ber. Nequaqz sufficit semel vel secundo opari qd bonū est nisi incessanter addas nouū prioribz. alioquin iactetur & marcescit flos primi operis. atqz ex virtus & vigor in breui terminat si no alijs atqz alijs subiectis pietatis operibus & tine reparenf. Hec ber. X Nec debet aliquis ppter verba

terisoria vel quecūqz alia bonū opus obmittere. nā sunt nōnulli qui aliqua agere pponunt. sed cū ab alij & deridentur. & tine ab intentione bona quam pposuerūt resilunt. Unde beatus gregorius. Sepe namqz aliqua agenda bona pponimus. s̄z sivus ptra nos levissimus sermo irridentis erupit. ab intentione actionis nostre fracti protinus & pbus discedimus. Ixc gregorius. Et sciendum q incipientibz bona opera premium pmitū. sed solum pseueratibus datur. qz in vanum opus bonu. agit si ante finem vite deserat. Unde ysidorus. Inchoantibz premiū pmitū. tunc placet deo puersatio nostra quando bonū qd inchoamus perseverāti fine implem. Unum quemqz deus de fine nō de preterita vita indicabit. Virtus ergo boni operis pseuerantia est. in casu qd ppe bonū agitur si ante terminū vite deserat. Ixc ysidorus. Notandum q virtus pseuerantie in bono eeternitatis hz similitudinē per quam tanqz per nēm eternū mercabimus eternū dei. qz eternita perseverantii in bono est penetrabilis. Teste seneca qui dī. In excelso est vita beata. sed perseveranti penetrabilis est. Et sciendum q & va & efficax perseverantia in suis semper debet exercitiis augeri. crescere & pficere. quia vel si affectus deuotionis vel operis effictus remittit vel ex negligentia attenuat. paulatim deficere incipit & nec penitus extinguitur. Unde apostolus. Non coronabis nisi qui legitimate certauerit. vobis legitimū certamen nostri. pfectus primum incremetū. Dicit etiā beatus ber. Nulla vngū seruū dei non dico dies sed nec hora inueniat mihi in exercitu labore. A Sed ad hoc faciendum. quatuor sunt nobis necessaria bona. scilicet opatio. inter-

Liber .II.

na deuotio. sancta cogitatio & recta intentio. His quatuor exercitijs homo de uocuſt orat̄ vitā ſuā p̄tinuat. Opaf em̄ bona ſi p̄t ſi vō opari non poterit qua cūq; occaſione impeditus deuotioneſ ſuam meditando accendar. que duo ſi ad manuſ non habenſ. vel qz torpe in actione exteriori vel qz languet in affectione interiori ſaltem dñm cogitet qd nulli difficile eſt. qz hoc plane ſub iacer noſtre voluntati. Unde in deuotto nomio d̄r. Cauē ne vñq; obliuiaſcaris domini dei tui. Et thobie Omni tem poze in mente habeto deum. Et ideo ad cogitandum deum ſemp ex precepto legis vrgemur ut p̄missuz eſt. licet ad meditandum ipsum deuote qd eſt gratiē nō obligemur. Si vō idipm nobis ſubtrahis ut experiamur qd ait dñs. fine me nihil potestis facere temetip ſum intra temetipm metire & ſic cū apostolo. Non q ſufficientes ſimus ali quid cogitare a nobis tanq; a nobis. ſed ſufficientia noſtra ex deo eſt ſed & eandē miferiam p intentionē diriga gamus in deū & humilianteſ noſmet ipsos dicamus. Oia oga noſtra opa tuſ es domine in nobis ut huius graria reformeſ in nobis. Gratia ḡ dñni na ſufragante ſublimiora opemur. ſi vero minuſ opemur mediocria. ſi aut̄ oīno extinguiſ opemur infima nō tor pentes ſed ambulanteſ & pſeueraťeſ in pceptis & mandatiſ ut ſalutez eternam ab ipo pſequi mereamur. Nam ipo d̄t. Qui pſeuerauerit vſq; in finez hic ſaluuſerit Et in apocalipſi. Eſto fidelis vſq; ad mortem & dabo tibi corona vite. Sic ḡ patet te pſeueraantia habemuſ itaq; de vrtib⁹. Nunc pue dignatus eſt dñs donare explanatum qd priuet ad proficienteſ. quoꝝ ſta tus ut p̄missum eſt ſupra in ſecundo libro conſiſtit in vrtutum operatione

Dist. III. C. I.

Sequitur tercia diſtinctio ſecundi libri. filius

Dicituā infor matus ſum de vrtib⁹ quo rum obſeruantia ſecundo lo co priuet ad pſcienteſ. nūc de tercio in quo dependet ſtatus eozundem pſcientium a te. Opater cupio edoceri.

Ca. I. Pater.

Lire debet

fili q ſecundus gradus in quo pſiſtit pſcientiuſ ſtatus p̄t ſupiuſ dictuſ eſt penderi temptationum ppeſſione. nam quiq; religioſus cum relictis vithis cepit re ligioſe viuere ac in bonis operib⁹ ſe ex ercere atq; in illis pſicere. talis inq; diuersas temptationum tribulatiōes incipit tolerare. qz ſpū ſ malignus inuidens ſaluti huane cū aliquę pſperet ut twoſe a religioſe viuere. ſtatim mul tiſormes temptationū laqueos in cor ilius immittere ſolet. ut eū a via ſalutis poſſit reuocare & ad pſecundā vrtuſam vrtā ac maculofam p̄uertere & psequens ad pditionē eternā pduce re. ſz quilibet religioſus & in vita vnu oſa. pſcientiſ d̄z temptationib⁹ & ſuggestio niſo demonū viriliter reſiſtere ne con tingat eum tm malum incurre. Et primo notandum q ſeptemtrionali omne peccatum inchoat & implet trubus modis videlicet ſuggeſtione. delectatione. & pſensu. Suggeſtio quip pe fit p diabolū. Delectatio per carnē Consenſus per ſpiritum. Necellaria eſt ergo magna diſcretio ut inter ſuggeſtione & delectationem atq; conſenſum index ſui animus preſideat. cum enim malignus ſpiritus peccatum ſuggerit in mente. ſi nulla delectatio